

de forskjellige Fordele og Mangler ved de givne Bestemmelser, og slutter saaledes: „Mit Hovedresultat er altsaa, at den i Udkastet bebudede Ordning af Bevillingsmyndigheden og i det Hele af de finansstille Forhold er meget antagelig. I sine Hovedtræk stemmer den ganske med Grundloven. I visse Henseender er Folke-repræsentationens Bevillingsmyndighed indskrænket, men disse ere saa, tildeels mindre væsentlige, tildeels saadanne, som kun under ganske særegne Omstændigheder kunne faae praktisk Betydning. I andre er den udvidet, bedre beskæftet og bedre ordnet, og disse ere flere og i det Hele taget vigtigere. Den yder flere fortrinlige Bidrag til en bedre Ordning af Finantsbestyrelsen; den giver en ønskelig Forklaring af adskillige vigtige Punkter, som vare forbigaede i Grundloven, men om hvilke Erfaringen har lært, at de trængte til Forklaring, og den yder et ret godt Værn imod Forsøg paa at omgaae visse af Grundlovens Hovedbestemmelser, som vi have seet mangle tilstrækkelig Beskyttelse.“

Formanden: Ja, jeg havde for kort siden et vist Haab om at kunne slutte Forhandlingerne, men der har nu indtegnet sig 3 Talere. Det forekommer mig imidlertid, at Thinget kan være noget træt, og naar derfor disse 3 Talere have yttret sig og Noget endnu skulde forlange Ordet, vil jeg foreslaae Afslutning. Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Schiern: Efterat jeg hørte Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 6te Valgkreds. (Steen) her gjøre den Betragtningssaaede gjældende, at den første Behandling af denne Sag skulde være henviist til en Prøvelse af Udkastets Værdi i og for sig, og at man saa senere under de forhaandenværende Omstændigheder kunde bestemme, om man vilde sige Ja eller Nei, havde jeg bestemt mig for ogsaa fra mit Standpunkt at have villet bidrage til Prøvelsen af dette Lovudkastets Betydning for Danmark og for vort Folk; men jeg skal, da jeg kan fatte og forstaae Stemningen efter saa langvarige Forhandlinger, nu opgive en saadan almindeligere Prøvelse, og kun bede de Herrer om til deres egen Over-

veielse at maatte henstille et Par af de enkelte Momenter, som jeg ikke har fundet omtalte eller medtagne af Andre. Det ene var Betydningen af Offentligheden med særligt Hensyn til, at dansk og tydsk Sprog skal mødes i Rigsraadet. De ærede Herrer vide, at medens i den preussiske Heelstat alle Polakker maae tale Tydsk i Berlin, medens i Frankrig de Tydske maae tale Fransk i Paris, og medens i Sardinien, saavidt vides, de Franske maae tale Italiensk i Turin, saa er det det Charakteristiske for den Heelstat, hvorom der her tales, at her skulle to forskjellige Sprog mødes som Statens. Den Betydning, som det da maa have for os, at de Danske komme til at tale offentlig, trænger neppe til Udvieling. Det andet Moment, som jeg ikke heller har fundet belyst, er Motivet til Formandsvalgets Afhængighed af Regjeringen; selv om man ikke anseer det i og for sig som en ligefrem Nødvendighed for en sand constitutionel Repræsentation, at den selv udnævner sin Formand, selv om Sligt til Exempel ikke finder Sted i Sverrig, hvor Regjeringen udnævner Talemanden for Stænderne, saa skulde man dog aldrig i Danmark have anført det Motiv, der er anført derfor, nemlig Hensyn til de to Nationaliteter, der skulle mødes, da dette kommer i skjærende Strid og partisk Modsetning med det Forhold, der finder Sted i Slesvig, hvor de samme Nationaliteter mødes og Stænderforsamlingen selv vælger sin Formand. Et Punkt, som jeg ogsaa havde villet belyse, er den Bestemmelse, at medens det paa tænkte Rigsraads ordinaire Samlingssted skal være i Kjøbenhavn, saa kan det dog ogsaa efter Udkastets § 35 sammekaldes „paa et andet Sted i Monarchiet“. Jeg havde med Hensyn til den Maade, hvorpaa det tydske Forbund oftere har omtalt sit „Forbundsgebet“, have dvælet ved dette Punkt, som ligeledes fortjener Overveielse; jeg indskrænker mig nu til at sige, at dersom Holsteen og Lauenborg, saaledes som det var Tilfældet med Holsteen, efter at det tydske Rige ophørte, og forinden det tydske Forbund stiftedes, havde den samme uafhængige Stilling som Danmark, saa vilde der været en større Lighed ved en saadan Bestemmelse end den, der nu bliver. Jeg havde endelig villet